

HUMOR, RÖGTÖNZÉS, ERKÖLCS

Nem az MI etikáját kell újragondolni

A mesterséges intelligenciával ugyanaz történik, mint számtalan más technológiával korábban: átgondolatlanul kiengedjük a nagyvilágba, mit sem törődve az etikai és morális kérdésekkel vagy következményekkel. De lehet, hogy pont így van jól: rábízzuk a tesztelést az emberi hülyeségre, hogy közösen mérjük fel a valódi határokat.

FORRÁS: 123RF.COM

Szerintem kicsit túl van misztifikálva az MI. Az elnevezés már önmagában rossz, mert feleslegesen hívjuk intelligenciának. Hiszen mi magunk sem tudjuk igazán meghatározni, hogy mi az intelligencia önmagában, ezért túl tudományosnak ítéljük a valós kérdéseket, és nem igazán foglalkozunk velük.

Az emberi intelligencia az ember intellektuális bátorsága, amelyet komplex kognitív hatások, magas szintű motiváció és öntudat jellemez. Az intelligencia általános értelemben az absztrakt gondolkodás, a következtetés, a problémamegoldás és a változó környezethez való alkalmazkodás képességét is jelenti, ami az MI esetében biztos, hogy még sokáig nem lesz lehetséges.

Az MI-nél és a chatbotoknál nincsenek véletlenek, improvizáció vagy megérzések. Az öntudat és az érzelmek jó esetben is csak szimulációk. (Bár ez néhány emberre is igaz...) Ami viszont nekem a leginkább hiányzik, az a humor és az empátia. Vítába is szálltam a ChatGPT-vel ezzel kapcsolatban, és egy ponton túl már az volt humoros, hogy mennyire igyekszik humoros lenni.

Nemcsak az intelligenciát nem tudjuk igazán definiálni, de az MI-t sem. Olyan ez, mint a hal az akváriumban: különböző irányokból nézve teljesen mást látunk. Nem egyféle MI létezik, hanem sok célspecifikus megoldás, amelyek elsősorban egy-egy konkrét dologra, problémára kínálnak válaszokat.

Ezért aztán nem is a chatbotoktól és az MI-től kell félni, hanem azoktól, akik használják ezeket.

Nem az MI etikáját kell újragondolni, hanem a saját magunkét – az emberi etikát és moralitást, mégpedig úgy, hogy figyelembe vesszük az MI és a chatbotok létezését. Ez lesz az igazán nagy kihívás: eddig mindig az MI-t próbáltuk etikai és morális kérdésekre tanítani, de talán most rájövünk, hogy rossz helyen próbálunk válaszokat találni ezekre a fontos kérdésekre. Az is lehet, hogy az MI segítségével könnyebben tudjuk újra meghatározni magunkat, hogy ki és mi valójában az ember?

Ha etikai és morális kérdésekben túlzottan hagyatkozunk az MI-re, idővel ellustulunk, és egyre gyengébbek lesznek a döntéseink, hiszen kiesünk a gyakorlatból. Egy ponton túl pedig már nem is leszünk képesek kritikusán átgondolni az MI döntéseit. De ha nem lustulunk el, akkor viszont pont az MI tud rámutatni azokra az etikai és morális kérdésekre, amelyeket igenis át kell gondolnunk. Lehet, hogy a gyorsuló világban nem lesz elég időnk leállni és átgondolni, hogy mi a jó és mi a rossz – már ha egyáltalán van konkrét válasz erre a kérdésre.

Egy dolog viszont teljesen bizonyos: a mesterséges intelligencia sohasem fog felülkerekedni a természetes hülyeségen.

Georgiu Achilles